AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Seite 125v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

nec uenuunt. Isti cum nri. cum æuenuunt. At omis anni
tui. omis simul stant. nec cum tes auenientib excludent.
qa ñ transeunt. Isti aut nri omiserunt. cu omis sunt. Anni
tui dies unus. æ dies tuus non cotidie sed hodie. qua
hodiernus tuus. ñ cedit crastino. neq; cum succedit hester
no. Hodiernus tuus eternitas. Ideo coetnu genuisti. cui dic
isti. ego hodie genui te. Omia tempora tu fecisti. æ ante
omia tempora tues. nec aliquo tempore ñ erat tempus.
Nullo g tempore ñ feceras aliqd quia ipsu tempus tu
feceras. æ nulla tempora tibi coetna sunt quia tu per
manes. At illa si semp manerent. ñ essent tempora. Quid
enim est tempus. Quis hoc facile breuiq; explicauerit. Qis
hoc aduerbu de illo pferre qdu vel cogitacione coprehen
derit. Qid autem familiarius æ nociusin loquendo comme
moramus q tempus. æ intelligimus utq; cu id loquimur:
intelligimus æ ia cu alio loquente id audimus. Qid g est tempus.
Si nemo ex me querat. scio. si querenti explicare uelim.
nescio. fidenter tamen dico. scire me qd si nichil preteriret.
ñ esset pteritu tempus. æ si nichil aduenuret. ñ esset futurum
tempus. Et si nichil esset. ñ esset presens tempus. Duo g illa
tempora pteritu æ futuru quom s. qndo æ pteritum
iam ñ est. æ futuru ñ du est. Presens autem si semp esset
psens. nec in preteritu transiret. nunc ia esset eternitas.
Si g psens ut tempus sit. ideo fit. qa in pteritu transit. qm
æ hoc esse dicimus. cui causa ut sit. illa est qa ñ erit ut scilicet
ñ uere dicamus esse tempus. n qa tendit ñ esse. Et tamen dici
mus longu tempus æ breue tempus. Hæc; hoc n de pterito
ac futuro dicimus. pteritu tempus longu. uerbi gra
uocamus ante centu annos. futurum tade longu.